

som om det er på EU-plan, man vil acceptere det, men ikke nationalt.

Fru Karen Højte Jensen, der udtalte sig som konservativ sundhedspolitiker, havde ikke den slags reservationer. Hun sagde – og jeg citerer fra hendes pressemeddelelse:

»Det er ikke nok. Landbrugsministeren skal tage skridtet fuldt ud.« Og hun fortsatte: »Problematikken er så alvorlig, at vi omgående må forbyde brugen af de vækstoffremmende stoffer i Danmark. Dernæst må landbrugsministeren arbejde intensivt for et forbud på europæisk plan, og skulle en undersøgelse vise, at brugen af de vækstoffremmende stoffer ikke skaber resistens hos dyr og mennesker, så kan forbudet ophæves.«

Fru Karen Højte Jensen går altså ind for, at man tager et nationalt skridt nu og lader tvivlen komme forbrugerne til gode og dernæst arbejder for at vinde opbakning i EU.

Er det den konservative holdning? For hvis det er det, så er det jo ret interessant: Så er det nemlig Socialdemokratiet, der er udsлагgивende. Og hvis de to socialdemokratiske ordførere, som jeg tidligere har citeret, også står ved, hvad de har sagt, så er der jo faktisk et flertal for at gå betydelig videre, end vi i dag har besluttet. Så det kunne da være interessant at få det helt slået fast.

Jeg anerkender det, hvis man senere er kommet på bedre tanker og har fundet ud af, at her var der altså et lille EU-problem, man ikke helt havde overskuet. Så ved vi bare det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre retsstilling for private kreditorer.

Af John Vinther (KF) og Erling Oxdam (V) m.fl. (Fremsat 9/5 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Beslutningsforslaget om bedre retsstilling for private kreditorer, der er fremsat den 9. maj af medlemmer af Det Konservative Folkeparti og Venstre, har fundet inspiration i Retsplejerådets betænkning fra 1992 om lønindeholdelse for private krav. Betænkningen fra Retsplejerådet indeholder forskellige modeller for, hvordan private kreditorer kan få adgang til at foretage lønindeholdelse.

Regeringen har imidlertid tidligere i besvarelser af spørgsmål fra Retsudvalget givet udtryk for, at det ikke er aktuelt at indføre en adgang for private kreditorer til at foretage lønindeholdelse. Senest er det sket i min besvarelse den 3. november 1994 af spørgsmål 97 af 12. oktober 1994 fra Retsudvalget.

Der er i besvarelsen peget på, at Retsplejerådet i betænkningen fremhæver en række hensyn, der taler imod en sådan nyordning, bl.a. at lønindeholdelse alene kan finde sted hos lønmodtagere og andre med lignende indtægter, og at en forbedret mulighed for tvangsinddrivelse hos netop denne befolkningsgruppe kan påvirke såvel forbrugernes låntagning som erhvervslivets kreditgivning. Desuden vil ordningen ikke blot påvirke domstolenes arbejdsform og ressourceforbrug, men tillige have såvel fordelingspolitiske som finanspolitiske aspekter.

Der er også grund til at fremhæve, at privates situation som kreditorer er forskellig fra det offentlige. Det hænger ikke mindst sammen med, at private i modsætning til det offentlige normalt har en væsentlig indflydelse på, hvem der skal skylde dem penge. Derfor er det også naturligt, at det offentlige er tillagt inddrivelsesmidler, som private ikke får.

Der knytter sig også nogle betydelige tekniske vanskeligheder til forslaget. Jeg skal blot nævne en enkelt: Beslutningsforslaget lægger i modsætning til Retsplejerådets indstilling til